

Forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

(Fremsat den 14. oktober 1953 af arbejds- og socialminister *Strøm*).

Afsnit I.

Kapitel 1. Lovens område m. v.

§ 1.

Stk. 1. Denne lov omfatter beskæftigelse af enhver art, offentlig eller privat, hvorved arbejdere (medhjælpere) anvendes i en arbejdsgivers tjeneste.

Stk. 2. Medmindre andet måtte følge af lovens enkelte bestemmelser, finder den dog ikke anvendelse på:

- 1) Arbejde i en arbejdsgivers private husholdning;
- 2) Arbejde, der udføres alene af sådanne medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand;
- 3) Arbejde, der udføres af søfolk, og som må henføres til skibstjeneste, hvad enten det udføres ombord eller ikke;
- 4) Fiskeri;
- 5) Luftfartstjeneste.

Stk. 3. For arbejder, der udføres af militære, og som kan henregnes til egentlig militærtjeneste, kan der af arbejds- og socialministeren efter samråd med forsvarsministeren fastsættes sådanne undtagelser, som hensynet til tjenestens tarv nødvendiggør.

Stk. 4. I det omfang, hvori det særlig måtte være fastsat, finder lovens bestemmelser undtagelsesvis anvendelse på arbejde, som udføres af en selvstændig erhvervsdrivende personlig, hvad enten han beskæftiger fremmed medhjælp eller ikke.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 18, 19 og 21—26 om maskineri, farlige apparater m. v. skal gælde for alle sådanne tekniske hjælpemidler, som anvendes på landjorden, uanset af hvem de benyttes.

Stk. 6. Hvor flere personer arbejder på samme arbejdssted, men uden at der mellem dem indbyrdes eller mellem dem og trediemand består et arbejdsforhold som mellem arbejdsgiver og arbejder, kan direktøren for arbejdstilsynet, hvis han skønner, at der foreligger en ulykkes- eller sundhedsfare, som bør imødegås, bestemme, at arbejdsstedet (arbejdsforholdet) henføres under loven. — Det samme gælder, hvor flere arbejdere i fællesskab påtager sig et arbejde.

Stk. 7. I tvivlstilfælde afgør arbejds- og socialministeren efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet, jfr. lovens afsnit VI, hvorvidt visse arter af virksomheder eller beskæftigelser falder ind under loven. Forsåvidt direktøren og arbejdsrådet er enige om, at en virksomheds- eller beskæftigelsesart falder ind under loven, og arbejds- og socialministeren tiltræder dette, er ministerens afgørelse endelig.